

OLDŘICH HOLÁSEK – životopis

Pro „Příběhy našich sousedů“ zpracovaly studentky Letohradského soukromého gymnázia Natálie Štěpánková a Marieta Bryscejnová.

Oldřich Holásek se narodil 10. dubna 1938 ve Vysokém Mýtě. Jeho maminka pracovala v textilce a tatínek byl železničář. Společně žili v činžovním domě, kde syn vyrůstal obklopen podporující a milující rodinou. I přesto má na dětství i kruté vzpomínky. Viděl např. jak Němci přímo před ním zabili nevinného chlapce, a to je jen střípek toho, co za války zažil.

Když začal chodit do školy, věnoval se také fotbalu a bavila ho matematika. Volný čas trávil s kamarády v lesích poblíž Chocně. Už v dětství se projevoval jako člověk s vlastním názorem, který je zároveň pečlivý, pilný a pracovitý. Ve škole se mu dařilo a studium ho bavilo. Proto se rozhodl jít na vysokou školu, a to konkrétně na Palackého univerzitu v Olomouci. Chtěl se stát učitelem tělocviku a matematiky. Poctivě studoval, ale čtyři měsíce před státnicemi ho oslovil pracovník fakulty s tím, že musí kandidovat do KSČ. Pan Holásek sice nesouhlasil, ale vzhledem k okolnostem a tomu, že jeho rodina chtěla, aby dostudoval, kandidaturu přijal.

Poté šel na dva roky na vojnu. Když se vrátil, rozhodl se začít učit. Dlouho se snažil získat profesorskou pozici, která by mu vyhovovala. Nakonec ji našel v roce 1964 na Střední všeobecně vzdělávací škole v Žamberku. Svoji práci miloval a dělal ji naplno. V kritickém období 1968 nastaly problémy, protože vystoupil z KSČ a prohlásil, že příchod vojsk Varšavské smlouvy považuje za okupaci, násilí a za porušení suverenity našeho státu. Také řekl, že se od svých názorů nemínil distancovat, protože se nemýlil. Proto mu krajský národní výbor (odbor školství) dal výpověď. Pro ni si jel až do Hradce Králové. Když přijel z Hradce Králové, kde výpověď dostal, všichni ho vítali a říkali mu, že je odvážné, jak se komunistům postavil, ale i to se brzy změnilo. Další dny už se s ním lidé báli i promluvit. Když přišel do hospody, kamarádi odcházeli okamžitě od stolů, na ulici ho nikdo ani nepozdravil. Snažil se najít si práci a začít znovu, ale i když obešel všechny firmy a podniky svých kamarádů, ani ti ho tam nesměli přijmout. Komunisté zařídili, aby ho nevzali nikam. Jediné místo, kde mohl začít pracovat, bylo v Pastvinách v rekreačním zařízení DS Olomouc, kde začal dělat topiče a údržbáře. Z vynikajícího profesora se během pár týdnů stal topič. Po dvaceti letech, kdy pracoval jako dělník, se znovu vrátil k vyučování, ale někteří učitelé mu stále házeli klacky pod nohy.

Manželka ho opustila i s dvěma dětmi, protože nechtěla žít s někým, kdo je nádeníkem. Pan Holásek to všechno velmi těžce nesl.

Ale v jeho osobním životě se mu nakonec poštěstilo. Našel svoji životní lásku, kterou poznal už na škole, kde pracoval. S paní Holáskovou se vzali a mají spolu tři děti a deset vnoučat. Dnes žijí v Letohradě a starají se o svůj rodinný domek.